

Helden in witte pakken

Het verhaal achter werkkleding
in de zorg, voor en tijdens
corona

2017-2020

Aileen Out

© Aileen Jessica Out, 2021

Foto cover en hoofdstuk Over Aileen: Rosalie van den Kerckhove
Mondkapje cover: Monique Collignon

Deze uitgave kwam tot stand in samenwerking met Brave New
Books

Eerste druk: maart 2021

ISBN: 9789464189704

Prettybusiness

A.Hofmanweg 1a

2031 BH Haarlem

www.prettybusiness.nl

contact@prettybusiness.nl

LinkedIn: Aileen Out

Facebook/Instagram: Prettybusiness.nl

Twitter: _Prettybusiness

<i>Inleiding</i>	8
<i>Werkkleding en dresscodes</i>	12
<i>De ontwikkeling van nieuwe ziekenhuiskleding</i>	13
<i>Waarom chirurgen groen of blauw dragen</i>	19
<i>Als sexy vrijetijdskleding je carrière negatief beïnvloedt</i>	21
<i>Vrijetijdskleding en werkkleding: waar ligt de grens?</i>	23
<i>Verplegers werken in pyjama tijdens nachtdienst</i>	26
<i>”Tatoeages zorgen voor gesprekken in de zorg”</i>	29
<i>Overhemden zonder knopen blijkt gat in de markt</i>	34
<i>Mogen huisartsen in een korte broek werken?</i>	38
<i>Is schaamte een reden om bedrijfskleding te weigeren?</i>	42
<i>Waarom we mensen in uniform sexy vinden</i>	47
<i>”Mensen worden blij van de overhemden die ik draag”</i>	52
<i>Arts schrijft naam op operatiekapje en gaat viraal</i>	56
<i>Deze sokken zijn een wereldwijd fenomeen in de zorg</i>	60
<i>Guinness weigert Report wegens ‘fout’ uniform voor verpleegkundigen</i>	64
<i>Adviezen en tips van de zorgkleding expert</i>	67
<i>Geneeskunde studenten maken met Medsocks vrolijke sokken voor de zorg</i>	72

<i>Zijn artsen in bikini op social media onprofessioneel?</i>	75
<i>“Problemen met ziekenhuiskleding zijn makkelijk op te lossen”</i>	82
<i>Ambulancekleding</i>	88
<i>Het leed dat ontwerpen heet</i>	89
<i>Nieuwe ambulancekleding: niet alleen kleur is vernieuwend</i>	94
<i>Uitlevering ambulancekleding: een kijkje achter de schermen</i>	102
<i>Twijfels over veiligheid nieuwe ambulancekleding</i>	107
<i>Onderzoek veiligheid ambulancekleding: wat er daarna gebeurde</i>	137
<i>Onderzoek veiligheid ambulancekleding: wat ik niet online heb gedeeld</i>	143
<i>Nieuwe ambulancekleding wordt nageemaakt én online verkocht</i>	155
<i>Uniform verwerkt in kinderkleding: mag dat?</i>	160
<i>Corona</i>	164
<i>Hoe mondkapjes booming business werden</i>	165
<i>Het mondkapje: persoonlijke bescherming of modieus accessoire?</i>	170
<i>Waarom Chinese verpleegkundigen massaal hun haren afknippen</i>	175

<i>Ontwerpster Dyanne Beekman doneert werkschoenen aan zorgmedewerkers</i>	177
<i>Tattoo Bob beschildert klompen van ziekenhuispersoneel</i>	180
<i>Beschermde kleding op de IC: zo werkt dat</i>	184
<i>Waarom verpleegkundigen foto's op hun pakken dragen</i>	190
<i>Scrub Hub: heel Engeland achter de naaimachine voor ziekenhuiskleding</i>	193
<i>Over Aileen</i>	196
<i>Dankwoord</i>	200

Inleiding

Voor je ligt het boek 'Helden in witte pakken'. Misschien werk je zelf in de zorg, verkoop je kleding die gericht is op deze branche of wil je gewoon een kijkje nemen in deze wonderlijke wereld.

In de jaren dat ik schrijf over werkkleding, heeft de zorg mij altijd bijzonder gefascineerd. Enerzijds wordt de nadruk vaak gelegd op de functionele kant, terwijl er anderzijds ook behoefte is aan persoonlijke uitstraling. Om toch een stukje van jezelf aan de patiënt te kunnen laten zien, ondanks dat de kleding vaak wit en neutraal is.

Dat maakt de zorg als beroepsgroep ook zo mooi: het is een persoonlijk en intiem vak. Zonder af te willen doen aan andere beroepen durf ik de zorg toch wel als een van de meest essentiële te bestempelen. Dat heeft het jaar 2020 ook wel laten zien. Ineens stond Nederland te klappen voor de medewerkers in de ziekenhuizen en werden er borden voor ramen gehangen om

diegenen die werkten met coronapatiënten een hart onder de riem te steken. Er werd keihard en met passie gewerkt.

In dit boek neem ik je mee in wat er de afgelopen jaren is gebeurd op het gebied van werkkleding in de zorg. Ik vertel je over de discussie op het gebied van dresscodes, van tatoeages tot aan korte broeken. Daarnaast komt ook het onderzoek dat ik heb gedaan naar de nieuwe ambulancekleding aan bod. Ik vertel je precies hoe deze kleding tot stand is gekomen, welke fouten er gedurende het proces zijn gemaakt en wat er gebeurde toen ik mijn bevindingen online publiceerde.

Natuurlijk is er ook plek voor verhalen die zich hebben afgespeeld tijdens het coronatijdperk. Ik vertel je welke bijzondere initiatieven zijn genomen om de medewerkers in de zorg te helpen met hun werkkleding en schoenen. En hoe het mondkapje veranderde van een beschermingsmiddel dat vooral in de zorg werd gebruikt, naar een product dat iedereen wilde hebben.

Deze korte verhalen zijn een bundeling van de artikelen over de zorg die ik de afgelopen drie jaar op mijn blog Prettybusiness heb gepubliceerd. Soms in een iets andere vorm, omdat verhalen op internet nu eenmaal iets anders lezen dan in een boek. Naast de artikelen is er in dit boek ook een speciale gast aanwezig die haar visie op de verschillende thema's belicht. Ik heb het over de mode- en bedrijfskledingontwerpster Monique Collignon. Ik leerde haar in 2018 kennen toen ik jurylid was bij de Nederlandse Corporate Fashion Award. Zij deed mee in de categorie Health & Care met

haar collectie zorgkleding voor het Prinses Maxima Centrum voor kinderoncologie. Hoewel ik als jurylid bij een andere categorie betrokken was, kreeg ik ook haar collectie te zien. Ik was onder de indruk. De collectie was fris en vrolijk, maar straalde ondertussen ook professionaliteit uit. Ik kwam er pas later achter waar zij haar inspiratie vandaan had gehaald, waardoor ik haar werk alleen nog maar meer ging waarderen. Dit bijzondere verhaal zul je verder in het boek ook lezen.

Uiteindelijk won ze in haar categorie de prijs voor beste collectie en stonden we naast elkaar op het podium tijdens de uitreiking. We raakten aan de praat, hielden contact en al snel begreep ik waarom deze vrouw zo bekend was geworden in Nederland. Ze is een doorzetter met veel kennis van haar vak. Dat liet ze begin 2020 opnieuw zien toen ze begon met de verkoop van modieuze mondkapjes. Op het moment dat mondkapjes nog niet verplicht waren, ging zij op zoek naar beschermende stoffen om ze te maken. Het werd een ongekend groot succes.

Monique is dus iemand met kennis van werkkleding en beschermingsmiddelen in de zorg, maar heeft ook kennis van mode en andere soorten werkkleding. Dat was voor mij de reden dat ik haar heb gevraagd om mee te werken aan mijn boek. En ik ben heel blij dat ze dit wilde doen!

Aan het begin van ieder hoofdstuk ga ik met Monique in gesprek over de thema's die hierin besproken zullen worden. Ze vertelt onder meer over haar ervaringen met de ontwikkeling van kleding

in de zorg, waar ze tegenaan liep en hoe dit verschilt met andere beroepsgroepen waar zij kleding voor heeft gemaakt.

Door de combinatie van verhalen, analyses en onderzoeken rondom werkkleding in de zorg heb ik mijn best gedaan om dit thema zo breed én diep als mogelijk te belichten. Puur, persoonlijk, maar vooral met oog voor de mensen. Precies waar de zorg over gaat.

Ik wens je veel leesplezier.¹

Lieve groet,

Aileen

¹Mocht je een foto of bericht plaatsen over dit boek op social media (wat ik erg leuk zou vinden!), je kan mij taggen onder de naam van mijn blog @Prettybusiness.nl en de hashtag #heldeninwittepakken gebruiken.

Werkkleding en dresscodes

De ontwikkeling van nieuwe ziekenhuiskleding

Interview met Monique Collignon

Wanneer je het hebt over werkkleding in de zorg, dan wordt er vaak gepoogd om twee thema's te combineren: functionele eisen en een leuke, moderne uitstraling. Dat is nog soms lastig. Want wat de ene mooi vindt, dat kan de ander juist niet waarderen. Ook op het gebied van functionele eisen willen de meningen nog weleens verschillen. Ik ging in gesprek met Monique Collignon, over de kleding die zij tussen 2016 en 2018 ontwikkelde voor de medewerkers van het Prinses Maxima Centrum voor kinderoncologie.

A: Laat ik maar meteen met de deur in huis vallen: hoe heb jij de kleding voor het Prinses Maxima centrum ontworpen? Hoe komt zoiets tot stand?

M: Het ontwikkelen van de kledinglijn voor het ziekenhuis is een van mijn favoriete projecten geweest. Het kwam ook op een hele natuurlijke manier tot stand. Omdat ik een van de ambassadeurs ben voor Kika, stichting Kinderen Kankervrij, kende ik het Prinses Maxima Centrum al. Niet alleen de organisatie maar ook de mensen die er werken spraken mij erg aan. Toen ik werd benaderd om de nieuwe kleding te ontwerpen, was ik dan ook vereerd.

Natuurlijk wilde ik dat doen! In verband met de verhuizing van het Wilhelmina Kinderziekenhuis naar een eigen locatie wilde men een frisse, nieuwe uitstraling. Omdat het een plek is waar kinderen worden behandeld, wilde ik het ook met hen ontwerpen. Dat was ook een van de wensen die de directie van het ziekenhuis had. De kinderen waren namelijk ook betrokken geweest bij de bouw en inrichting.

A: Dat klinkt heel leuk, maar het lijkt mij ook enorm lastig. Kinderen hebben toch geen verstand van werkkleding en waar dit aan zou moeten voldoen?

M: Dat klopt, ze hebben geen verstand van de eisen waar je mee te maken hebt wanneer je werkkleding ontwikkelt. Maar zij liggen wel in het ziekenhuis en zien de hele dag verschillende medewerkers. Daarom vond ik het belangrijk om de meningen en ideeën van de kinderen te horen en mee te nemen in het ontwerp. Om dit te realiseren heb ik gebruik gemaakt van de KAR, de kinderadviesraad. Dit was een groep kinderen tussen de acht en zestien jaar oud, waarvan een deel nog in het ziekenhuis lag. Dat was nog niet zo makkelijk, aangezien zij daarom niet altijd aanwezig konden zijn vanwege behandelingen die zij moesten ondergaan. De kinderen vonden het enorm leuk om te doen. Ik liet ze in 2016 bij mij op kantoor komen en zorgde dat er een grote tafel was met knutselspullen en natuurlijk lekker eten en drinken. De ouders die meekwamen mochten niet aan tafel zitten, ik wilde echt contact maken met de kinderen. Zij maakten moodboards en zetten hun

gedachten op een creatieve manier op papier terwijl de ouders achterin de kamer koffie dronken.

A: Wat gaaf en ook bijzonder! Kwam je op nieuwe ideeën door de kinderen of hadden ze hele gekke ideeën in het hoofd?

M: Het zal je verbazen hoe goed kinderen door hebben wat wel en niet werkt. Ze snapten allemaal dat er een verschil moest zijn tussen de kleding van de medewerkers zodat je ze kunt onderscheiden. De kinderen gaven ook aan dat rustige, neutrale kleuren belangrijk waren. Dat is ook logisch, je wil niet worden behandeld in een drukke en fel gekleurde omgeving. Ze zeiden bijvoorbeeld meteen dat de dokter een lange, witte jas moest dragen. Ik was echt onder de indruk.

A: Normaal gesproken wordt bedrijfskleding ontworpen in samenspraak met diegenen die het dragen. Wat vonden de medewerkers hiervan?

M: Het idee om de kinderen te laten helpen bij het ontwerpproces werd goed ontvangen. De medewerkers vonden het eigenlijk juist heel slim. Natuurlijk heb ik tijdens het traject ook contact gehad met de medewerkers. Naast de kinderadviesraad was er daarom ook een kledingcommissie. Hierin zaten artsen, oncologen, verpleegkundigen, psychologen en iemand die bij het laboratorium werkt. Van iedere beroepsgroep was er een vertegenwoordiger. Telkens wanneer er een sessie was geweest met de kinderen, dan werden de uitkomsten besproken met de kledingcommissie.

Foto: Monique Collignon

Tijdens deze gesprekken zat er ook altijd een kind bij van de kinderadviesraad. Wanneer dit niet mogelijk was, dan nam ik een video op over wat er was besproken. Het is natuurlijk belangrijk dat de kinderen, maar ook zeker de medewerkers hun mening kunnen geven. Om te voorkomen dat we iets zouden maken wat totaal niet aansloot bij de behoefte van de dragers heb ik van tevoren een enquête opgesteld. Alle medewerkers konden aangeven wat ze wel en niet belangrijk vonden. Ik ben daarin ook heel direct: als je niet van tevoren zegt waar je behoefte aan hebt, dan moet je later ook niet zeuren over het resultaat. Ik heb daarnaast ook gesprekken gevoerd met de interieurontwerpers die bezig waren met de aankleding van het ziekenhuis. Je kunt natuurlijk wel een leuk kleurenpalet in gedachten hebben, maar het mag niet vloeken bij de omgeving. Uiteindelijk kozen we voor een combinatie van wit, kaki, lichtblauw, donkerblauw en mint. Dit waren de tinten die ik terugzag op de moodboards van de kinderen, maar die ook goed bij het geheel pasten.

A: Je hebt de kleding vervolgens laten produceren door De Berkel, een bedrijf dat gespecialiseerd is in kleding voor de zorg. Hoe werden de ontwerpen daar ontvangen? Ik kan mij voorstellen dat een minder gebruikelijke aanpak leidt tot een ontwerp dat er net iets anders uitziet dan dat zij zijn gewend.

M: Dat klopt. Nadat de ontwerpen waren afgerond, werd er een aanbesteding² gedaan. De Berkel kwam als winnaar uit de bus. Het was voor hun ook zeker even wennen. Ze hebben natuurlijk al jaren een eigen manier van werken en dat werd door mijn ontwerp wel even op z'n kop gezet. Maar dat is niet erg, het is een leerproces. Als ontwerper wil ik niet alleen maar een kledingpakket op papier afleveren. Het zogenaamd 'over de schutting gooien' is niet mijn ding. Ook bij de aanbesteding en vervolgens de gesprekken met De Berkel ben ik betrokken geweest. Dat maakt het allemaal ook interessant. Ik heb als ontwerper een vrij solistisch beroep. Juist daarom vond ik het geweldig om met de kinderen, medewerkers en later ook met De Berkel te werken. Samen kun je iets gaafs creëren. Vroeger vond men dat nog weleens raar, een ontwerper die overal bij betrokken wil zijn. Dan werd ik raar aangekeken wanneer ik een naaiatelier binnen liep. Dat is tegenwoordig gelukkig niet meer zo. Bovendien, vergeet niet dat ik mijn naam aan een collectie verbind. Dan wil ik zeker weten dat het allemaal goed gaat en het eindresultaat ook overeenkomt met hetgeen we hebben bedacht.

² Een aanbesteding is een inkoopmethode waarbij een opdrachtgever een voorgenomen opdracht bekendmaakt. Aanbieders kunnen zich inschrijven op de aanbesteding door een offerte in te dienen. Daarna selecteert de opdrachtgever de aanbieder die de opdracht krijgt op basis van de vooraf opgestelde criteria. Dit kan bijvoorbeeld de laagste prijs/kosten of de beste prijs-kwaliteitverhouding zijn.

Waarom chirurgen groen of blauw dragen

12 september 2017

Er zijn van die beroepen die we zo gewend zijn, dat we er eigenlijk niet meer bij nadenken waarom deze mensen bepaalde kleding dragen. Heb je er bijvoorbeeld weleens bij stil gestaan waarom chirurgen tijdens operaties groen of blauw dragen? Vast niet. Ze doen het in ieder geval niet omdat ze de kleur zo mooi vinden. Het heeft een hele praktische reden.

Lang werken en bloed

Wat zeg ik? Het heeft meerdere redenen³. Tot 1914 droegen chirurgen altijd witte kleding. Het nadeel van wit is dat het niet prettig werkt voor de ogen. Het licht kan namelijk weerkaatsen bij witte stoffen dus is het simpelweg te fel om lange tijd naar te kijken. En aangezien chirurgen vaker meerdere uren aan het werk zijn, is dit natuurlijk niet handig.

³ Bron: Live science (2015, 31 januari) *Why Do Doctors Wear Green Or Blue Scrubs?* Geraadpleegd op 12 september 2018. <https://www.livescience.com/52450-why-do-doctors-wear-green-or-blue-scrubs-.html>

Een invloedrijke chirurg las aan het begin van de twintigste eeuw dat groen een rustgevend effect had voor de ogen. Daarom begon hij dit te dragen. Iemand kan er lange tijd naar kijken en je hebt tijdens operaties ook geen last van weerkaatsing door het licht.

Daarnaast staan groen en blauw in een kleurenpalet precies tegenover rood. Hierdoor kunnen de ogen heel goed het bloed herkennen. Met bijvoorbeeld roze is dat een stuk lastiger. Toch wel slim bedacht!

Als sexy vrijetijdsleding je carrière negatief beïnvloedt

7 december 2017

Iedereen draagt privé weleens iets waar je op je werk echt niet mee hoeft aan te komen. Denk aan slippers, joggingbroeken of die ene oude trui die zo lekker zit. Dat is natuurlijk geen probleem. Daarom is het ook vrijetijdsleding. Maar wat nu als je liever wat blotere kleding draagt en je outfits graag met de wereld deelt? Wat als sexy vrijetijdsleding je carrière negatief beïnvloedt?

Dokter Mindy

Recent is Mindy wereldwijd viral gegaan met haar sexy foto's op Instagram⁴. Korte rokjes, hoge laarzen, lage décolletés en blote buiken: niets is haar te gek. Met haar ruim 600.000 volgers heeft ze inmiddels ook een leuk aantal fans verzameld die graag naar haar kijken. Het enige 'probleem' is dat deze dame een dokter is.

De werkgever van Mindy was hier niet zo blij mee. Op haar Instagramaccount heeft zij toegegeven dat ze voor haar werk veel foto's heeft moeten verwijderen waarop ze te zien is in werkkleding.

⁴ Bron: Instagram (december 2017) <https://www.instagram.com/mindysttnprty/>

Haar werkgever wil namelijk niet dat het ziekenhuis wordt geassocieerd met de sexy kleding op de foto's.

Je kunt zeggen dat de kleding die je in je vrije tijd draagt niets te maken heeft met je werk, maar dat doet het zeker. Mindy is hier een goed voorbeeld van. Natuurlijk kiest zij er voor om zichzelf heel sexy te kleden, te fotograferen én dit op social media te posten. Anderzijds zijn er ook genoeg mensen die zich in hun vrije tijd opvallend kleden, dit niet op social media posten maar er wel op het werk mee geconfronteerd worden. Of waarover wordt geroddeld. We hebben denk ik allemaal weleens een verhaal gehoord van een collega die in zijn of haar vrije tijd met een opvallend kledingstuk is gezien. Alleen dan blijven dit soort gesprekken bij het koffieapparaat hangen. Met de Instagram influencers van tegenwoordig is dit een heel ander verhaal. Zij worden gesponsord, kunnen een grote groep fans creëren en worden zo een bekendheid.

Door haar bekendheid heeft Mindy niet alleen een groep fans gecreëerd, maar laat ze zichzelf ook regelmatig sponsoren. Zo verdient ze met twee banen geld. Zelf geeft ze op haar Instagram aan dat ze heel trots is op zichzelf en het feit dat ze beide kan combineren.